

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

39. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

20. ZÁŘÍ 2015

Z obsahu:

**Rodina: křesťanské
společenství**

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 9. září 2015
- strana 2 -

**Eucharistie - Ježíšovo
sebeznázornění (1)**

P. Leo Kuchař SSS
- strana 4 -

**Udělejte ze života
něco pěkného**

Urs Keusch
- strana 6 -

**Podnětné myšlenky
k posvěcení všedního dne**
Svatá Terezie z Lisieux:

Moje píseň o dnešku
- strana 7 -

**Zázraky - také
v našich dnech**

Alexa Gaspariová
- strana 8 -

Vezmi a čti

Úryvek z knihy
Mons. Josefa Hrdličky
- strana 11 -

**Prohlášení předsedy
a místopředsedy ČBK
k situaci migrantů**

- strana 12 -

**Příliv migrantů je
výsledkem gigantického
obchodování s lidmi**

- strana 13 -

Svatá Terezie z Lisieux (2. ledna 1873, Alençon - 30. září 1897, Lisieux), učitelka církve

Rodina: křesťanské společenství

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 9. září 2015 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Chtěl bych dnes soustředit naši pozornost na *spojení mezi rodinou a křesťanským společenstvím*. Je to spojení takřikajíc „přirozené“, protože církev je duchovní rodina a rodina je malá církev (srov. *Lumen gentium*, 9).

Křesťanské společenství je domovem těch, kdo věří v Ježíše jakožto zdroj bratrství všech lidí. Církev putuje uprostřed národů, v dějinách mužů i žen, otců i matek, synů a dcer – toto jsou dějiny, s nimiž počítá Pán. Velké události světských mocností se zapisují do dějepisných učebnic a tam zůstanou. Avšak dějiny lidských citů se zapisují přímo do srdce Božího, jsou to dějiny, které potrvají navěky. Jsou místem života a víry. Rodina je místem naší

nezastupitelné a nesmazatelné iniciace do těchto dějin, do dějin plných života ústících do věčného nazírání Boha v nebi, ale začínajících v rodině! Proto je rodina tolik důležitá.

Syn Boží si osvojil lidské dějiny touto cestou a až do dna (srov. Žid 2,18; 5,8). Je krásné vracet se k rozjímání o Ježíši a o znameních tohoto spojení! Narodil se v rodině, kde „se naučil světu“: dílna, pár domů, nepatrná vesnička. Ježíš však během této třicetileté zkušenosti asimiloval lidství, které přijal do svého spojení s Otcem i do svého apoštolského poslání. Potom, když odešel z Nazareta a zahájil veřejný život, začal kolem sebe Ježíš vytvářet společenství, „*shromáždění*“, začal svolávat lidi. Takový je význam slova „církev“.

V evangeliích má Ježíšovo shromáždění formu rodiny, *pohostinné rodiny*, nikoli uzavřené exkluzivní sekty. Jsou v ní Petr i Jan, ale také hladový a žíznavý, cizinec a pronásledovaný, hříšník a celník, farižeové i zástupy. A Ježíš nepřestává přijímat všechny a mluvit se všemi, včetně toho, kdo už nečeká, že se ve svém životě setká s Bohem. Je to mocné poučení pro církev! Sami učedníci jsou vybráni, aby pečovali o toto shromáždění, o tuto rodinu Božích hostů.

Aby dnes ožila tato realita Ježíšova shromáždění, je nezbytné oživit spojenectví rodiny a křesťanského společenství. Mohli bychom říci, že *rodina a farnost* jsou dvě místa, v nichž se uskutečňuje ono společenství lásky, jejímž posledním zdrojem je Bůh sám. Církev, která je opravdu podle evangelia, nemůže mít jinou formu než *pohostinného domu* se stále otevřenými dveřmi. Kostely, farnosti a instituce se zavřenými dveřmi se nemají nazývat církev, nýbrž muzeum!

Dokončení na str. 12

Již za tři týdny bude naše země svědkem Národního eucharistického kongresu. Tak trochu symbolicky to je v měsíci věnovaném modlitbě růžence. Tato modlitba v sobě nenese na prvním místě oslavu Panny Marie, jak by se mohlo zdát, ale rozjímání jednotlivých tajemství nás vede ke stále hlubšímu poznání Boží velikosti, jež se tak bohatě a bezmezně projevila a stále projevuje v dějinách spásy. Můžeme tedy říci, že modlitbou růžence se nám znovu ukazuje Trojjediný Bůh a jeho konkrétní působení jako Otce, Syna a Ducha Svatého, a to skrze pokorné „ano“ prosté nazaretské dívky, vznešené Panny Marie.

Rozjímání P. Lea Kuchaře SSS krásně spojuje ony dvě věci: Eucharistii a modlitbu růžence. (str. 4–5) Zamyslíme-li se nad tímto textem, vysvitne nám mj. jedna velmi důležitá myšlenka: Kristův obraz ve světě je obrazem svědectví opravdového křesťanského života. To znamená: Jací jsou křesťané a jak žijí, smýšlejí a mluví, takový obraz si dělá o Kristu okolní svět. Ať se nám to líbí nebo ne, na každém z nás záleží, jak nevěřící svět nahlíží na Krista. Výjimky sice existují – jsou

Editorial

lidé, kterým se dostane milosti pochopení Krista a obrácení i bez svědectví bližních – ale v zásadě platí ona rovnice: čím opravdovější křesťan, tím věrnější obraz Krista, příklad pro tento svět. Zde je na místě upozornit také na druhou závažnou myšlenku: Kdo těžce hřeší, vyhání Ježíše ze své duše a ze svého srdce – a není tedy věrným obrazem Kristova učedníka. O hloubce onoho „být křesťanem“, která je dána skutečností, že jsme poznali Ježíše a uvěřili v něho, můžeme tedy intenzivněji rozjímat v následujících dnech duchovní přípravy na eucharistický kongres, a to i prostřednictvím modlitby růžence. Panna Maria nám, svým dětem, jistě pomůže hlouběji vstoupit do života z Eucharistie, živého Krista v sebestmém kousku svaté Hostie.

A kdo opravdu žije z přijímání Ježíšova Těla a z účasti na mši svaté, tomu nebude zatěžko stále objevovat krásu života zde na zemi, i když je vystaven těžkým zkouškám – vždyť veškerý život vychází z Božích rukou. (str. 6–7) Svatá

Terezie z Lisieux nám pak pomáhá krásu života prožívat každý den, a to skrze poznání Boží přítomnosti v našich životech, jíž se můžeme otevřít jejími vlastními slovy, plnými touhy po Bohu. (str. 7)

O síle modlitby jistě nikdo z nás nepochybuje. Ale každý příklad je povzbuzením, stejně jako ten manželů Gradwohlových. (str. 8–10) Důležité je věřit, že Bůh koná zázraky i dnes – ale ne vždy podle lidských představ...

Žijeme ve světě, který považuje Boha za nepřítele lidské svobody. Ale svoboda neznamená, že si mohu dělat, co se mi zamane. Svoboda je ve skutečnosti vyjádřením mého rozhodnutí, že chci, nebo nechci přijmout Boží plán ve svém životě – a to jde jen bez výhrad: buď věřím Autorovi tohoto plánu, nebo ne. A proto je naší křesťanskou povinností, abychom se za uskutečnění Božího plánu s lidmi denně modlili – mocnou zbraní je růžence: za obrácení hříšníků a nevěřících, za uchování pravé víry, za jednotu křesťanů... V tom necht' se projeví pravý obraz Krista v nás, že budeme i takto prosit za uskutečnění Božího plánu v dějinách spásy.

Daniel Dehner

Když ne každý den, alespoň jedenkrát za týden v den Páně je dobré vzít do rukou Písmo svaté a otevřít se Božím slovu. Dnes tě zavede nejdříve do tábora Izraelitů, kde se dějí podivuhodné věci. Duch Boží si vybírá z velkého množství ty, kteří mají být nástrojem jeho hlasu. Když je Duch tak blízko, pros jej s čistým a upřímným srdcem, abys měl z jeho návštěvy hojný užitek.

Eldad a Medad prorokují v táboře. Ale jeden mládenec a po něm i sám Jozue to nesou s nelibostí. Ani se příliš nestarají o to, co tito dva oznamují. Připadá jim jako pohoršení již sama skutečnost, že tu někdo vystupuje ve jménu Hospodinově. Napadá je jediné řešení: „Zabraň jim v tom! Nechceme je poslouchat.“ Není to dodnes častá odpověď na vystoupení těch, kteří byli povoláni, aby prorokovali? Nebylo by naopak lépe zaujmout Mojžíšův postoj? Moudrý vůdce národa, který by především mohl vznášet námitky, neshledává ve vystoupení prorocké dvojice nic odsouzeníhodného. Naopak: *Kéž by Pán z celého národa udělal proroky, kéž by dal spočinout na nich svému Duchu!*

K takovému moudrému postoji je však třeba velké duchovní zralosti. Ani apoštolům není ještě dáno, aby smýšleli tak velkodušně. Nemohou přenést přes srdce, že někdo jiný kromě nich se angažuje v oblasti, kterou pokládají za svou doménu. Domnívají se, jak velice poslouží Pánu, když tomu zabrání. Ale Pán je za tuto jejich neodůvodněnou horlivost nijak nepochválí. Vstip si do srdce jeho napomenutí: *Kdo není proti vám, je s vámi.* Není to moudrý návod, podle kterého můžeš zredukovat počet svých domnělých protivníků? Dokud vidíš zlo tam, kde není, je to závada v tvé vlastní duchovní optice. Využij dnešního setkání s Pánem, aby ses naučil horlivosti na správném místě.

Zvykl sis pohoršovat se nad tím, co ti vadí. Ale taková tvoje nelibost nemusí být horlivostí pro dobro, ale může pramenit ze sebelásky a sebepřeceňování. Jenomže Pán si přeje, abys svou pozornost obrátil nejdříve jiným směrem. Opravdové zlo vzniká jinde a není přítom vyloučeno, že i ty máš na něm podíl a vůbec si to nepřipouštíš. Pán pokládá za pohoršení to, co přímo otevírá cestu hříchu. Tako-

Pohoršení

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Svádí-li tě tvá ruka ke hříchu, utni ji!

vé pohoršení je tím větším zlem, čím bezbrannější je ten, kdo se stává jeho obětí.

Proto se Pán tak zastává maličkých. Právě oni přijímají z tvého příkladu chování, které nejsou sami schopni rozlišit ani zhodnotit, a pokládají je za dobré jen proto, že je vidí u tebe. Uvědomuješ si míru odpovědnosti, kterou z tebe nikdo ne sejme? Svůj kritický pohled, kterým zatím podle svého tak nesmlouvavě soudíš všechno kolem sebe, zkus nyní stejně nekompromisně zaměřit na svůj vlastní příklad. Jestliže totiž kdekoliv kdokoliv pokládá s odvoláním na tebe za správné a dovolené to, co je a vždy zůstane před Pánem hříchem, *bylo by pro tebe lepší, kdyby ti uvázali na krk mlýnský kámen a hodili tě do moře.*

Jestliže se ti zdá, že je to nadsázka, je to nejspíše proto, že se z tvého vědomí vytratilo, jak velkým zlem je hřích. Nic neotvírá hříchu více dveře než názor, jako by už žádným zlem nebyl, jako by člověk mohl sám rozhodovat o tom, co je dobré a co je zlé. Není právě taková mentalita tím největším a nejnebezpečnějším pohoršením? Kdo jiný tě může poučit, jak velkým zlem a neštěstím je pro tebe hřích, ne-li právě Boží Syn, který proto sestoupil mezi nás, aby tě vytrhl z jeho otroctví? Není sama jeho oběť výmluvným dokladem, že není většího zla?

Pod tímto zorným úhlem přijímej nyní jeho varovná slova. Nejen hřích, ale už sama příležitost ke hříchu, které se sám tak snadno a lehkomyšlně vystavuješ, je pro tebe větším zlem než ztráta zdraví, nebo dokonce života. Pokud se na to díváš jen z pohledu přítomné chvíle, může se ti zdát taková výstraha nepochopitelná. Ale Ježíš ti s láskou i důrazem vysvětluje, že je tu v sázce mnohem více než jen blaho přítomné chvíle. Jde o to, abys mohl vejít do života, který nebude jen pomíjivým okamžikem, ale nekončící věčností v Otcově náruči. Minout se nenávratně s tímto jediným konečným cílem je nekončícím neštěstím, které Pán stručně, ale

Liturgická čtení

1. čtení – Nm 11,25–29

Hospodin sestoupil v oblaku a mluvil k Mojžíšovi; vzal z ducha, který spočíval na něm, a dal ho sedmdesáti mužům starcům. Když na nich duch spočinul, dostali se do prorockého vytržení, ale později se to už nestalo. Dva muži z nich zůstali v táboře, jmenovali se Eldad a Medad. I na nich spočinul duch, neboť byli mezi těmi, kdo byli písemně určeni. Nevyšli však do stánku úmluvy a dali se do prorokování v táboře. Tu příběhl jeden chlapec a oznámil Mojžíšovi: „Eldad a Medad prorokují v táboře.“ Jozue, syn Nunův, Mojžíšův služebník od mládí, řekl: „Pane můj, Mojžíši, zabraň jim v tom!“ Mojžíš mu odpověděl: „To tak žárlíš kvůli mně? Kéž by Hospodin udělal z celého národa proroky, kéž by dal Hospodin spočinout svému duchu na nich!“

2. čtení – Jak 5,1–6

Nuže tedy, vy boháči: plačte a naříkejte nad strastmi, které na vás přijdou. Vaše bohaté zásoby hnijí a vaše šatstvo rozežirají moli. Vaše zlato a stříbro rezaví, a ten rez bude svědčit proti vám a stráví vaše tělo jako oheň. Hromadili jste si (majetek) i v (tyto) poslední dny. Ale mzda, o kterou jste ošidili sekače, kteří vám požali pole, (ta mzda) křičí a křik vašich ženců pronikl k sluchu Pána zástupů. Na zemi jste hýřili a oddávali se rozkošim, krmili jste se i tehdy, když už už nastávala řež. Odsoudili jste spravedlivého a připravili ho o život – a on se vám nebrání.

Dokončení na str. 6

výmluvně charakterizuje slovy: *červ, který neumírá, a oheň, který nehasne.*

Svádí tě to přesto k tomu, aby ses nad tím pousmál? Spoléháš-li bláhově, že benevolentní lhostejnost, která u tak mnohých zdomácněla, začala platit více než slovo věčného Slova, jenom tím podporuješ a posiluješ panující obecné pohoršení. Není spíše na čase bát se Božího hněvu? Pros Pána slovy Žalmisty: *Pane, chraň svého služebníka před zpupností, ať mě neovládne. Očisti mě od chyb, které jsou mi skryty. Pak budu bez úhony a vyvaruji se velkého hříchu.*⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 19,13–14

Eucharistie - Ježíšovo sebeznázornění (1)

Zpráva o stvoření v Písmu svatém mluví o stvoření člověka: „I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby.“ (Gn 1,26) Zastavme se napřed u otázky: Co je to obraz a co je to podoba? Je zde rozdíl, odstupňování? V mnoha biblických překladech najdeme slovo podoba. Když jde o portrét, je obraz umělecké dílo, které znázorňuje dotyčnou osobu. Takový obraz musí mít s osobou, která stojí modelem, alespoň nějakou podobnost. Zobrazená osoba musí být identifikovatelná. Pokud tomu tak není, pak umělec nemaloval podle reality, ale podle své fantazie. Obraz - podoba je něco ještě náročnějšího. Vypovídající schopnost toho obrazu musí dosáhnout ještě vyššího stupně. Obraz musí být skoro duplikátem zobrazované osoby.

V čem tedy spočívá podobnost mezi člověkem a Bohem? Je zřetelná ještě i tehdy, když se z člověka stane bestie? O tomto problému se vedou hluboké filosoficko-teologické diskuse, do kterých se nechceme pouštět. Raději uděláme velký skok k osobě Ježíše Krista. Z jeho úst byla často slyšet slova: „Kdo mě následuje...“ Křesťanský život je následování Krista, latinsky *imitatio Christi*. Kdo něco imituje, snaží se napodobovat, nebo se sám stává podobnějším modelem nebo podobnějším ideálem. První poznatek, kterého se nám dostává, zní: kdo dosahuje vyššího stupně podobnosti s Kristem, uskutečňuje optimálně obraz Boha ze zprávy o stvoření.

Existují různé stupně toho, jak být podoben Kristu. Mluví se třeba o „radikálním“ následování Krista. V čem spočívá? Když někdo na základě rozpoznání povolání přijme životní formu, kterou si Ježíš sám zvolil, která ale není pro všechny závazná, pak se rozhoduje pro toto radikální následování. Ježíš si zvolil celibátní životní formu. V západní církvi je to Bohem chtěné a darované charisma kněží. Řeholníci jdou ještě o krok dál. „Imituj“ také další životní formy Krista, jeho život v úplné chudobě a bezvýhradné poslušnosti. Když mám před sebou kněze nebo řeholníky, tak jim to připomínám. A také sám sobě. Že mají být ikonou Krista, ikonou ve smyslu obrazu, podoby. As-

keze požaduje: Bud' tím, čím máš být! Jsi obraz Boží!

Nevěřící svět očekává, že budeme úspěšně následovat Krista, my, kdo jsme křesťané, a zvláště kněží a řeholníci. Přitom umí být velmi kritický a ihned pranýřuje každé odklonění od tohoto ideálu. S ještě větší oprávněností to očekává církev od svých dětí, na prvním místě od zasvěcených osob, ale i od všech pokřtěných.

Kristův obraz se v tomto případě nemaluje štětcem na plátno, ale svědectvím opravdového křesťanského života. Svědectví, které vydávají kněží, řeholníci i laici, je jednoznačně „křesťanské umění“. Svědectví života osvětluje obraz tak, aby barvy zářily. Ježíš tuto „svatou ikonografii“ definoval takto: „Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“ (Mt 5,13-16) Zdrojem světla je vždy sám Ježíš. Veškerá světelná energie vychází z něj. On zdůraznil: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“ (Jan 8,12)

Je to podobný princip, jako když měsíc v noci osvětluje zemi. Svítí, protože je ozářen sluncem. Při úplňku je světlo nejsilnější. Zažene stíny tmavé noci. Poutníci vidí na cestu a mohou se vyhnout překážkám.

Úvahy o světle jsou dobrým úvodem k dalším úvahám.

Svatý Pavel vidí v Kristu také obraz, který je zároveň předobrazem, příkladem pro nás. Píše: „On je obraz neviditelného Boha.“ (Kol 1,15) Zde opět narážíme na pojem obraz. Protože Kristus je obrazem, je také nedosažitelným příkladem. Možná si řeknete, že je to nezvyklá novinka, když vám prozradím, že Ježíš byl také jedinečný mistr výtvarného umění. Tak jako mnoho jiných mistrů i on nám zanechal autoportrét. Kdy dokončil toto jedinečné dílo? Bylo to „večer před svým utrpením“, nebo, chcete-li, tu noc, kdy byl zrazen. Byl to Zelený čtvrtek a byla to Poslední večeře. Dokon-

čil svůj autoportrét tak dokonale, že zobrazovaná osoba je identická se svým obrazem. Obraz je právě tak živý a božský jako model. Přitom navenek to vůbec nevypadá jako lidská postava. Chybí obrysy lidského těla. Chybí rysy tváře, které umožňují identifikovat konkrétního člověka. Na obraze vidíme misku s chlebem a kalich s vínem. Bez komentáře by ti, kdo se zabývají uměním, zařadili obraz do kategorie zátiší. Výklad, který vše osvětluje, zaznívá z Ježíšových úst: „Vezměte a jezte, toto je mé tělo... Vezměte a pijte, toto je kalich nové a věčné smlouvy, moje krev.“

Už jsme si uvědomili a jsme šokováni, že tento autoportrét můžeme vidět ve svatostáncích našich kostelů? Je tam umístěn a my jsme vlastníky tohoto nepřekonatelného uměleckého díla. Ježíš nám tento klenot předal se slovy: „To činite na mou památku.“

Moje povídání bylo více či méně zašifrované, ale o jednom nemůže být pochyb: mluvím o tajemství Eucharistie, o Ježíši Kristu, který je opravdu přítomen v Nejsvětější svátosti. Každá Hostie je Ježíšův autoportrét. A tento portrét nejenže ukazuje, ale také obsahuje autora, původce, božského mistra.

Eucharistie není jenom něco, jenom jedna ze sedmi svátostí, ale někdo, živá osoba, osoba Bohočlověka Ježíše Krista. V Eucharistii je všechno, co tvoří jeho osobu: jeho božství, jeho lidskou přirozenost, jeho tělo a krev, jeho duši. Přináší s sebou také všechnu minulost, všechny své dřívější zážitky. Když už jsem jednou navštívil Ameriku, už vždycky budu člověk, který byl v Americe. Ježíš v Eucharistii zůstává synem Marie, zůstává navždy vyučeným tesařem, zapáleným pro dům svého Otce, který vyhání prodavače z chrámu. Navždy pozorný, ten, který nepřehlédl chudou vdovu, jež vhodila do chrámové pokladnice dvě drobné mince. Zůstává navždy věrným přítelem sester z Betánie, který vyvedl z hrobu mrtvého Lazara. Zůstává navždycky obráncem pravdy, který se musel bránit slovním útokům farizeů a učenců. Takto bych mohl vyjmenovávat donekonečna.

Při našich eucharistických zamyšleních nám můžou být velkou pomocí růžencová tajemství. ►

► **Eucharistie je Ježíš Kristus,
kterého Panna Maria počala
z Ducha Svatého**

Janovo evangelium začíná silnými slovy: „Na počátku bylo Slovo.“ Tím Slovem není míněn zvuk, hlas, který vzniká v hrdle. Slovo, řecky *logos*, je druhá Božská osoba, Syn. „A Slovo se stalo tělem.“ Boží plán spásy byl vybudován na vtělení Boha. Aby se tento plán mohl uskutečnit, musel jeden vybraný člověk vyslovit slovo. Tento vybraný člověk bylo děvče z Nazareta, Panna Maria. „Na počátku bylo Slovo.“ Maria ho vyslovila: „Staň se.“ (Latinské *fiat* se dá přeložit také jako *souhlasím*.) Teprve v tomto okamžiku se mohlo Slovo stát tělem. Teprve teď mohla Maria počít dítě skrze Ducha Svatého. Mariino slovo změnilo svět, dějiny spásy i lidské dějiny. Je podivuhodné, jakou velkou moc vložil Bůh do jednoho slova jedné ženy, která chtěla být „služebnicí Páně“.

Žasněme, jak velkou moc vložil Bůh do slov kněze, který při mši svaté vyslovuje slova proměňování. Chléb se stává Tělem Kristovým, víno jeho Krví. Je to větší zázrak než všechny ostatní zázraky, které Ježíš udělal za svého pozemského života. Také nemůžeme dostatečně ocenit onu sílu, kterou Bůh vkládá do našich slov, když se modlíme. Účinky modlitby jsou v pravém slova smyslu zázračné!

**Eucharistie je Ježíš Kristus,
kterého Panna Maria přinesla
k Alžbětě**

Žena, která pod srdcem nosí své narozené dítě, se od něj nemůže vzdálit, jedině že by podstoupila veliké zlo potratu. Kdo přijímá Eucharistii, stává se na určitý čas živým svatostánkem, dokud se způsoby chleba nerozplynou v organismu. Ale i potom zůstává zvláštní přítomnost Krista, která je plodem svaté hostiny. Ježíš řekl: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“ (Jan 6,56)

Svaté přijímání má stejný průběh jako jídlo a pití, ale výsledek je opačný. Člověk mění jídlo a pití v sebe. Jídlo se stává součástí lidského těla. Jeden kluk, který byl baculatý, se pohladil po břiše a vysvětlil, že to všechno přišlo jeho ústy. Svatý Pavel volá: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20)

Žel, je také možné to, co drasticky nazýváme eucharistický potrat. Kdo těžce hřeší, vyhání Ježíše ze své duše a ze svého srdce. Je to obrácený postup než tehdy v Jeruzalémě. Ježíš vyhnal prodavače z chrámu. Hříšník vyhání Ježíše z chrámu Ducha Svatého. Každý křesťan je přece chrámem Ducha Svatého. Když se hříšník smíří s Bohem, pak v něm světlo zažene temnotu. Ale i obráceně: kdo se dopustí smrtelného hříchu, vyhání temnotou světlo.

**Eucharistie je Ježíš Kristus,
kterého porodila v Betlémě**

Vánoční tajemství mi připomíná kněze, který otevře svatostánek a vyjme monstranci k adoraci. V Betlémě Maria otevřela svatostánek svého klína a božské Dítě položila do jeslí. Tehdy měl Boží Syn podobu kojence, kterého maminka zavinula do plenek. Jak reagovali přítomní na tento první „výstav Nejsvětější svátosti“? Nebyla jiná alternativa než uctívání. Svatý Josef, pastýři i mudrci z Východu byli prvními adorátory. Maria své dítě také uctívala. V Eucharistii už Ježíš nemá podobu novorozeného dítěte, ale v určitém smyslu si ponechal plínky, které má na sobě. To jsou právě způsoby chleba a vína, které ho zahalují.

**Eucharistie je Ježíš Kristus, kterého
Panna Maria obětovala v chrámě**

Matka, která dává k dispozici své dítě pro velké a ušlechtilé dílo, zahrnující i životní oběť, obětuje i sama sebe. Maria si byla vědoma, že Ježíš, její Syn, je nevýslovně velký Boží dar, ale ne pro ni samotnou, ale pro celý svět. Nechtěla a nesměla si tento dar nechat pro sebe. Stejně tak je Eucharistie neuvěřitelný Boží dar pro nás. Ježíš se nám sám daruje, ale nejenom pro moji soukromou potřebu. Stává se našim vlastnictvím, abychom ho mohli obětovat jako náš dar. Mše svatá je Ježíšova oběť. Obětuje se svému nebeskému Otci. Mše svatá je oběť církve, která přináší dokonalý dar chvály, díky, smíření a proseb. Mše svatá je oběť celebrujícího kněze, který u oltáře vykonává nejdůležitější službu svého kněžského života. Mše svatá je oběť věřících, kteří spojují své osobní obětní dary s nekonečně velkou hodnotou Ježíšovy oběti. V Římském kánonu se kněz modlí: „Proto... obětuje-me... dar z tvých darů, oběť čistou, oběť svatou, oběť neposkvřěnou: svatý chléb věčného života a kalich věčné spásy.“

**Eucharistie je Ježíš Kristus, kterého
Panna Maria našla v chrámě**

Bůh je všudypřítomný, ale v době svého pozemského života nebyl Ježíš zároveň přítomen na více místech. Když se zdržoval v Kafarnau, musely ho tam zástupy hledat. Když navštívil svoje rodné město Nazaret, mohli ho obyvatelé potkat pouze tam. Když jako dvanáctiletý zůstal v chrámě, mohli ho jeho rodiče najít pouze v Jeruzalémě, a nikoli třeba u Genezaretského jezera.

Eucharistie umožňuje fyzické navázání kontaktu se Spasitelem. Kdybychom k němu chtěli zajít na návštěvu, najít jeho „stan mezi lidmi“, kde na nás čeká, museli bychom se vydat do kostela a ne do lesa.

(Pokračování)

Z knihy Leo Kuchař: *Eucharistie.*

Mosaiksteine und Blitzlichter.

Eucharistischer Gebetskreis,

o. J. Wien 1981.

Přeložil -vm-

Poznámka překladatele: Citáty z Nového zákona jsou podle liturgického překladu, citáty ze Starého zákona podle ČEP.

Udělejte ze života něco pěkného

Ano, mnoho věcí se nedaří a je důvod ke starostem.

Ale nejsme vydáni úplně napospas vnějším okolnostem.

Krása života se otevře tomu, kdo se dívá na svět Božím očima.

„Viděl jsem, jak na lidi přichází velký smutek.“ To psal Friedrich Nietzsche před více než 150 lety, když se díval na budoucnost Evropy se svým vlastním prorockým darem. On četl ve svém vlastním životě, co přijde. „Když už nebude Boha, nebude už více možné samotu vydržet,“ psal své sestře.

Když už nebude Boha... A tam, kde už není Bůh, tam není naděje, není krása, není žádná radost ze života. Tenkrát se budou okolo rozmáhat smrtelné síly. Sáhnu po životě. Rozšíří se do obyvatelských pokojů (TV, internet), do dětských pokojů (počítačové hry). Sáhnu po počatém životě v klíně matek. Sáhnu po životě starých lidí, kteří jako první mají nárok na uznání, lásku a bezpečí.

Místo toho přibývá počet členů „Exitu“ (Exit je společnost, která poskytuje pomoc při sebevraždě). K 80 000 členům přibývá denně asi 100 lidí (v Německu). Více než 200 000 lidí má v úmyslu vstoupit do „Exitu“. „Kde se neproказuje úcta starým lidem, tam není budoucnost pro mladé lidi.“ (papež František) Na lidi přichází smutek...

Nejpozději od doby Nietzscheovy († 1900) vládne smutek, zhnusení životem a omrzelost ze života se předvádí často

také bezostyšně na odívání v umění, v divadle, v literatuře, v hudbě, v architektuře, ba dokonce až ve vztazích mezi pohlavími a v módě. Umění, které bylo kdysi zjevním krásna, dobra, božského a tím v námahách všedních dnů inspirací k radosti a naději, sklouzlo dnes do démonična, do ošklivosti. „Velká část našeho umění je ďábelská.“ (Simone Weil)

To musíme vědět. A teprve s tímto vědomím v nás vzroste přesvědčení, že umění má být jenom svaté, krásné a dobré. Pro nás křesťany má záchrana krásné jméno Ježíš Kristus, který jako duch pravdy, lásky a krásy působí živě ve své církvi. Protože „duše dostává svoji vznešenost skrze lásku a mimo církev není krásy“. (sv. Mechtilda z Magdeburgu) Od ruského spisovatele Dostojevského, který jako mnozí jiní vášnivě bojoval s mocnostmi západní kultury smrti (nihilismus), pocházejí známá slova: „Krásna spasí svět.“ (...) Jde o to, pochopit, co Petrovi přišlo na mysl před oslaveným Kristem: „Pane, to je dobře, že jsme tady.“ (srov. Mt 17,4) Výstižněji se nedá vyjádřit, o co dnes především jde: „Pane, je krásné, že jsme tady!“ Musíme to nejprve pochopit a pak to musíme uchopit! Pak to můžeme vyzařovat, tak jak to například Matka Te-

reza prožívala a vyzařovala a stále kladla lidem na srdce: „Udělejte ze života něco pěkného!“

Něco krásného uděláme, když – „ze srdce plného vášnivě lásky“ – vědomě pozvedneme světlo radosti ve svém životě. Když světlo radosti předáme svým dětem do života. Když se otevřeme a přineseme radost lidem s malou nadějí. Když své okolí krásně upravíme: dům, byt... Když se ženy odvrátí od nepěkné mondénní módy a vyjádří svoje ženské charisma zase v ženském, půvabném oblečení a tak dále.

Život je krásný, protože je dobrý. Život je dobrý, protože vychází z rukou Božích. Život je dobrý a krásný, ba nádherný i tenkrát, když je vystaven těžkým zkouškám, třeba nemoci, ohrožení a smrti. Jsem vždycky znovu hluboce dojatý dvěma lidmi, kteří tuto dobrotu bytí zvláště vyzařují svým životem: arménským knězem abbéem Pierrem a židovkou Ester Hillesumovou.

Když abbé Pierre jednou navštívil emauzské společenství, řekl mu jeden starší muž, který zde pracoval: „Otče, já oslepnu, už nebudu nikomu prospěšný. A práce tady dala mému životu 15 let smyslu!“ Tu mu abbé Pierre odpověděl: „To není pravda, že tady už nebudeš sloužit. Až do posledního okamžiku se můžeš usmát na kamaráda, který ti přinese talíř, a když mu tvůj úsměv pomůže všechno vykonat, co mu ještě zbývá v tomto celém dlouhém dni, pak jsi mu posloužil.“ Abbé Pierre byl člověkem, který stále připomíná: „Role člověka spočívá v důkazu, že svět a život nejsou bez významu.“

Jiné vynikající svědectví, že život dostává hodnotu dokonce v největších zkouškách a tváří v tvář smrti, vyjádřila židovka Ester Hillesumová, která byla internována ve stejném tranzitním táboře Westerbork (Holandsko) jako Edith Steinová a ve 29 letech (7. září 1943) byla dopravena do Osvětimi k usmrcení. V tomto zajateckém táboře píše v jednom ze svých posledních dopisů: „Bída, která tu vládne, je skutečně nepopsatelná. Jsme ubytovány ve velkých barácích jako krysy v odvodňovacím kanále. Je vidět mnoho zemřelých dětí. (...) Bída je opravdu veliká, a přesto běhám často v pozdním večeru, když už den skončil, velkými kroky podél ostnatého drátu, a pak mi vytryskne vždycky ze srdce – já za to nemohu,

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Mk 9,38-43.45.47-48

Jan řekl Ježíšovi: „Mistře, viděli jsme někoho, jak vyhání zlé duchy v tvém jménu. Bránili jsme mu, protože není tvým učedníkem.“ Ježíš však řekl: „Nebraňte mu! Přece žádný, kdo ve jménu mém vykoná zázrak, nemůže pak hned o mně mluvit špatně. Kdo není proti nám, je s námi. Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: neprijde o svou odměnu. Kdo by svedl ke hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří věří ve mne, pro toho by bylo

lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře. Svádí-li tě tvá ruka, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez ruky, než abys přišel s oběma rukama do pekla, do neuhasitelného ohně. Svádí-li tě tvoje noha, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez nohy, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla. Svádí-li tě tvoje oko, vyloupi ho! Lépe, abys vešel do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, kde jejich červ nehyne a oheň nehasne.“

Podnětné myšlenky k posvěcení všedního dne

Svatá Terezie z Lisieux: Moje píseň o dnešku

Můj život je jenom okamžik, jenom pomíjivá hodina.
Můj život je jenom jediný den, který mi vyklouzne a uteče.
Ty víš, můj Bože, že k tomu, abych Tě milovala,
nemám nic než tento den.

Ježíši, miluji Tě!
Po Tobě touží moje duše.
Jenom tento den zůstaň, moje tichá oporo!
Pojď a vládni v mém srdci, daruj mi svůj úsměv.
Právě pro dnešek!

Pane, co mě souží, když budoucnost je temná?
Prosit Tě o zítřek? Ó ne, to nemohu!...
Ochraňuj čistotu mého srdce, přikryj mne svým stínem.
Právě pro dnešek!

Když myslím na zítřek, bojím se svoji vrtkavosti
a cítím ve svém srdci smutek, počíná omrzlost.
Přece ráda souhlasím, můj Bože, se zkouškou, s utrpením.
Právě pro dnešek!

Brzy Tě uvidím na břehu věčnosti, božský Průvodce,
jehož ruka mě vede.
Říd' moji loďku v pokoji bouřlivými vlnami.
Právě pro dnešek!

Nechej mě, Pane, skrýt se ve Tvé tváři!
Tam už nebudu vnímat marný hluk světa.
Dej mi svoji lásku, zachovej svou milost.
Právě pro dnešek!

Blízko Božského Srdce zapomenu na všechno, co se děje.
Nebojím se už nočních děsů.
Dej mi, Ježíši, místo ve svém Srdci.
Právě pro dnešek!

Živý Chlebe, nebeský Chlebe, božská Eucharistie.
Ó svaté tajemství, které lásku povolává k životu...
Ježíši, moje bílá Hostie, přijď, abys bydlel v mém srdci.
Právě pro dnešek!

Sjednot' mě se sebou, svatý a posvěcený Vinný kmeni!
Pak Ti moje slabá větev ponese své ovoce a budu Ti moci
nabídnout nazlátlý hrozen, Pane, ode dneška!

Tento hrozen lásky - jehož bobule představují duše-,
abych mohla vytvořit, mám jenom tento den, který ubihá.
Ach Ježíši, dej mi oheň apoštola.
Právě pro dnešek!

Ty Neposkvrněná Panno! Ty jsi moje štedrá Hvězda,
která mi Ježíše daruješ a mne s Ním spojuješ, Ó Matko,
dej mi pod Tvým závojem spočinout.
Právě pro dnešek!

Můj svatý anděli strážný, přikryj mě svojí perutí,
osvěť cestu, kterou konám, svými paprsky! Pojď,
veď moje kroky... Pomoz mi, snažně Tě prosím!
Právě pro dnešek!

Pane, chci se dívat na Tebe, bez závoje, bez mraků.
Ale daleko od Tebe, ještě ve vyhnanství, chřadnu tam.
Ať mi Tvoje milá tvář nezůstane skryta.
Právě pro dnešek!

Brzo odletím, abych zvěstovala Tvou chválu,
až den bez západu slunce nad mojí duší zazáří.
Pak budu na lyře andělů opěvovat věčný dnešek!...

*Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 1/2015
přeložil -mp-*

už je tomu tak, je to živelné násilí: Život je něco nádherného a velkého, musíme později vystavět úplně nový svět - a proti každému dalšímu zločinu, každé další krutosti musíme postavit kousek lásky a dobra, které musíme vydobýt sami ze sebe. My sice smíme trpět, ale nesmíme se pod tím zlomit. (...) Bůh není zodpovědný za toto nesmyslné utrpení, které si navzájem způsobujeme. My jsme před Bohem za to zodpovědní.“

A na jednom poštovním lístku vyhozeném z vlaku do Osvětlení psala své přítelkyni: „Opustili jsme tábor se zpěvem. (...) Kristýno, když jsem otevřela na-

zdařbůh Bibli, našla jsem toto: »Pán je mé útočiště.«“

Protože je nám život zapůjčen Boží dobrotou, protože On nás má ve svých rukou, protože On nás miluje a ve svém Synu nám dal příklad největšího utrpení, proto je náš život svatý, krásný a dobrý a proto jej nesmíme znesvěcovat rozmrzelostí, pesimismem, změkčilostí, nebo dokonce cynismem. A nesmíme se nikdy svévolně vytrhovat z jeho rukou.

Takové svědectví úcty k životu a sva-
tou bázeň Boží přinášejí také dnes ne-
sčetní lidé na svých nemocničních lůž-
kách, v zajateckých táborech, a dokonce

ve smrtelném ohrožení a mučení. „Nic mi nedávalo v mém povolání více síly a odvahy než ti tiší trpitelé a trpitelky, kteří vytrvávali ve svých bolestech a strastech trpělivě a v odevzdanosti Bohu,“ řekla mi nedávno jedna zkušená zdravotní sestra.

Nezapomínejme nikdy na toto: „Já mám poslání na této zemi a kvůli němu jsem na světě!“ (papež František, *Evangelii gaudium*) A toto poslání znamená pro nás pro všechny: „Musíme vyzařovat krásu toho, co je v životě pravdivé a správné!“ Vyzařovat, ano, vyzařovat!

*Z VISION 2000 - 4/2015 přeložil -mp-
(Redakčně kráceno)*

Zázraky - také v našich dnech

Byla to obdivuhodná, opravdu dojemná slavnost, na kterou jsme byli nedávno pozváni. Bratr Georg Schwarz složil své věčné sliby ve společenství Cenacolo a proto nás pozval do Cenacola v Kleinfrauenheidu. Jako vždycky jsem byla hluboce dojata tou nakažlivou radostí, která vyzařovala z mužů osvobozených z drogové závislosti. V průběhu oslavy jsem poznala některé členy Georgovy rodiny a rychle jsem zjistila, že je mnoho pozoruhodného v této rodině, o čem by se dalo vyprávět. A tak jsem se o několik dnů později vypravila na cestu do Aspangu, abych navštívila manžele Irenu a Johannese Gradwohlovy.

Už v Kleinfrauenheidu mi byli tito dva lidé na první pohled sympatičtí. Sedíme teď spolu v jejich krásné zahradě a Gradwohlovi mi vyprávějí o svém životě. Hezká, veselá čtyřnásobná matka Irena pochází z Aspangu, kde prožila velmi pěkné dětství a mládí spolu se svými třemi sourozenci. Na čtyři roky na gymnáziu v Sachsenbrunnenu navazovalo pětileté vzdělání pedagogiky pro mateřské školy ve Wiener Neustadt. Johannes pochází také ze stejného kraje, z Hollenthonu, studoval informační elektroniku a potom pracoval v marketingu u Telecomu.

„Měli jsme oba to velké štěstí, že pocházíme z věřících rodin. Víra byla v naší rodině vždy velmi důležitá,“ vypráví Irena. „U mě to trvá už od dětství. Nebylo žádné období, kdy bych se od Boha odtrhla.“

Když se tito dva lidé potkali v roce 2001 při stanování – „bylo to 6. června,“ upřesňuje Johannes –, zjistili s radostí, že Bůh v životě obou hrál velkou roli.

Tento základ se brzy ukázal jako velmi potřebný. Radikální změna jejich společného životního plánu nastala, když jiný Georg, Johannesův mladší bratr, v dubnu 2002 utrpěl těžký úraz na mopedu. Šestnáctiletý chlapec měl těžká poškození hlavy, mozkové trauma. Měření ukázala, že se nedá zjistit už žádná mozková činnost. Diagnóza zněla „mozková smrt“, jak se dnes říká. Odběr orgánů k transplantaci nepřipadal pro rodiče v úvahu. Vložili osud svého syna zcela do Božích rukou. Buďto si ho vezme

k sobě, nebo syn bude žít – jak by mohl takový život vypadat!

Rozjela se modlitební akce: Rodina a přátelé zaútočili na nebe. Třetího dne po nehodě jel otec autem do nemocnice. V blízkosti Schönbrunnu musel auto zastavit, protože pocítil zvláštní nutkání a věděl: Teď se něco s Georgem stalo... smrt nebo život...

Na oddělení intenzivní péče potkal ošetřujícího lékaře: „Pane Gradwohle, neumíme si to vůbec vysvětlit, ale mozková aktivita se zase objevila!“ Přesto ale strávil Georg příštích jedenáct měsíců v bdělém kómatu, naposled v rehabilitačním centru v Meidlingu. A potom, konečně doma, začal o Hromnicích zase mluvit!

A potom on, který až do nehody neměl v hlavě nic jiného než party kama-rádů, motorky a podobné věci a o Bohu nechtěl nic vědět, teď vypráví: Setkal se prý s Nejsvětější Trojicí! Vycházelo z ní velmi silné světlo, „tisíckrát silnější než slunce, ale neoslepovalo mě a zcela mě proniklo“. Pocit, který přitom měl, popisoval jako podobný pocitu otce. Vlastně tam chtěl zůstat, ale věděl, že musí zpátky, protože Bůh s ním má ještě nějaké úmysly. „Přivázejte mě co nejčastěji na mši svatou,“ prosil rodiče. O tom silném světle, které na něho udělalo tak velký dojem, mluvil stále znova.

Z tak obtížné situace, jakou jsme prožili tenkrát s Georgem, jsme získali to štěstí, že si nás Bůh přivedl více k sobě. Když člověk klečí před Ním a vyznává, že je úplně bezmocný a že se spoléhá jenom na Něho, potom se Bohu stále více přibližuje...

Byl zase úplně v pořádku? Neměl mezitím tento 28letý muž žádné problémy? Ale ano: Georg sice může s holí ujít krátké vzdálenosti, ale nejčastěji přece jen sedí v pojízdném křesle. „Tak, jak jsme ho zažili o slavnosti, dělal na nás radostný a vysloveně spokojený dojem,“ říkal Georgův bratr. To potvrzuje také moje pozorování. „Má sice ještě znatelné omezení, ale už ne křečové stavy. Mluví dokonce dobře anglicky. Především ale je velmi šťast-

ný. Spokojenost patří, myslím si, k nejvyšším dobrům člověka. Ne zdraví. Georg říká stále znova, že je radost pomáhat Ježíši nést jeho kříž.“ Irena k tomu dodává: „Ano, on nese svoje problémy s velkou pokorou. Je stěží představitelné, jak je možné přijímat tolik lásky a radosti.“

Ona sama byla před maturitou, když se stala Georgova nehoda, a znala Johannese právě jeden rok. Vlastně spolu chtěli strávit mnoho času. Ale Johannes bydlel ve Vídni, aby pokud možno co nejčastěji mohl být u těžce nemocných v AKH. Aby mohla být svému Johannesovi nablízku, hledala si práci jako učitelka mateřské školy ve Vídni. Ale o několik měsíců později se Johannes rozhodl, když v nemocnici poznal problémy a obtíže těžce nemocných lidí, že změni povolání: Zanechal dosavadní práce, začal se vzdělávat jako terapeut a zasedl od září 2003 zase do školní lavice – tentokrát ve Wiener Neustadt, v Tyrolích a Mnichově. A tak Irena ve Vídni rovněž nepobývala.

Uškodila tato těžká doba tomuto páru? Ne, protože jim ukázala, že umějí zvládat krize a že „doba, kterou jsme spolu strávili v modlitbách za Georga, nám dodala mnoho důvěry. Tak jsme spolu hlouběji pronikli do víry,“ říká Irena.

V roce 2005 se vzali. Johannes si založil živnost jako masér a fyzioterapeut. Navštěvuje pacienty v jejich domech. Je to pěkná práce, říká mi. „Lidé by jinak nemohli být takto ošetřeni.“ Je na něm vidět radost z povolání a pozornost, kterou svým pacientům věnuje. „Může to znít pozoruhodně: Z tak obtížné situace, jakou jsme prožili tenkrát s Georgem, jsme získali to štěstí, že si nás Bůh přivedl více k sobě. Když člověk klečí před Ním a vyznává, že je úplně bezmocný a že se spoléhá jenom na Něho, potom se Bohu stále více přibližuje.“

Při pohledu nazpět dále popisuje: „Když Georg ležel v bdělém kómatu, velmi se změnil.“ Co mohu pro něho udělat?« ptal jsem se. Společně s přáteli jsem pro něho zorganizoval pouť do Medžugorje, na festival mládeže. To jsme pak v příštím roce uskutečnili – teď jel také bratr Georg s námi – a z toho vznikl modlitební kroužek mládeže, z něhož se mezitím

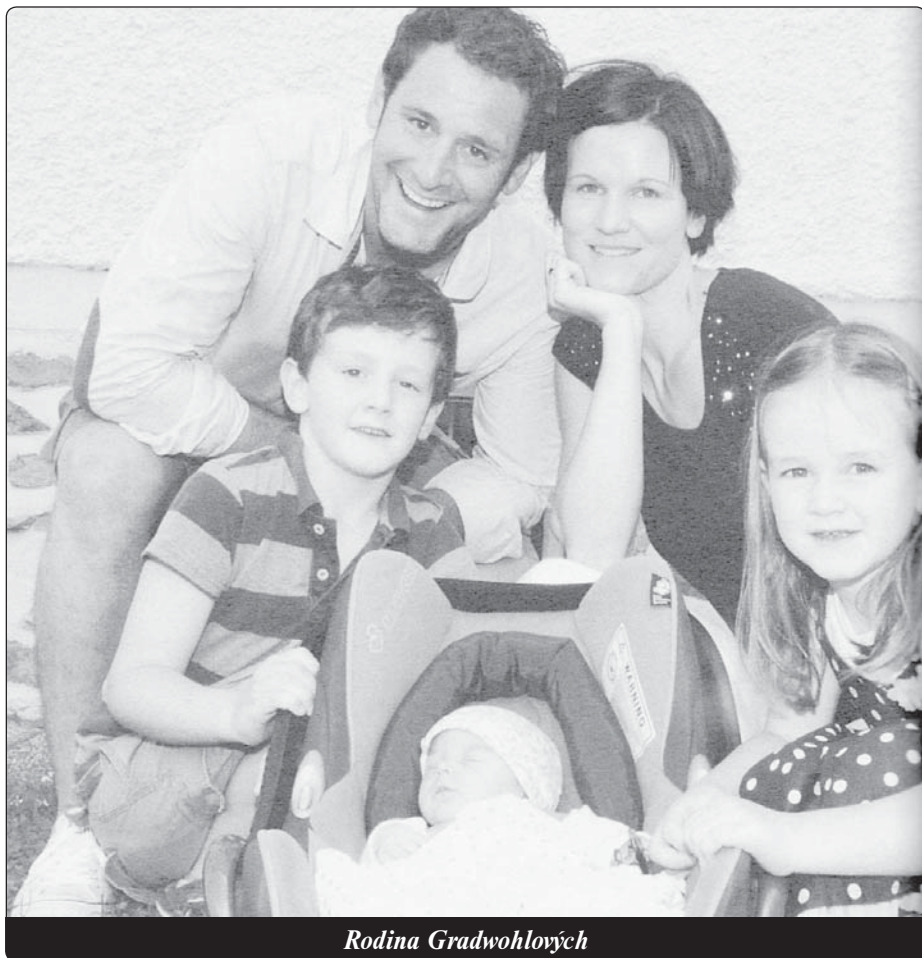
► stal modlitební kruh rodin. V něm se setkává teď 70 až 90 lidí s dětmi. Tu radost, kterou jsme zakusili při společném slavení eucharistie, jsme chtěli potom přinést do světa, především ji přiblížit mladým.“

Johannes s úsměvem vypráví: „Tak vznikl »Saturday Night Spirit«, nazývaný také »Jiné nažhavení«. To znamená jít společně na podvečerní mši místo společného popíjení piva. Tak se v různých farnostech organizovaly mše mládeže. Mezitím tam přišly spolu stovky lidí. Skrze Georgovo zranění přišlo intenzivněji do kontaktu s vírou a s Ježíšem tímto způsobem neuvěřitelně mnoho lidí...“

V roce 2007 se narodil Filip a v roce 2009 Hana. Těhotenství proběhla bez větších problémů. Mladý pár si přál, poněkud s odstupem, ještě třetí dítě. Irena skutečně na konci roku 2012 znovu otěhotněla, v květnu 2013 ale utrpěla potrat. Těžká rána!

V listopadu toho roku – na Ireniny 31. narozeniny – se dověděla ke své velké radosti, že znovu očekává dítě. Všichni byli šťastni. Až do 23. týdne těhotenství probíhalo všechno normálně. Potom přišlo plánované lékařské vyšetření. „Lékařka zjistila, že je přítomno velmi málo plodové vody,“ vzpomíná si Irena na ten strašný den. Bez velkého jemnocitu vypočítávala lékařka, co objevila: Dítě je velmi malé, má pravděpodobně zakrnělé nožičky, jenom jednu ledvinu, malý mozek... „Bude to pravděpodobně genetický defekt,“ myslela si. Propustila ji s radou, aby jela do Vídně a tam si nechala provést punkci plodové vody ke stanovení defektu. To je prý nutné, aby se ospravedlnil potrat už v pokročilém těhotenství. (V Rakousku je potrat beztestný až do porodu, když je dítě duševně nebo tělesně těžce postižené!)

„Pro mne se zřítíl svět. Až do té doby jsem si myslela, že je všechno v pořádku.“ Pro mladou maminku to znamená, že její dítě je těžce nemocné. Ale pro ni i pro jejího muže je také jasné, že život jejího dítěte spočívá jenom v Božích rukou. Uměly potrat nepřichází v úvahu. Proto nepotřebují ani vyšetření plodové vody. Při příští prohlídce u jiné ženské lékařky nedostala lepší odpověď. To dítě to nezvládne, tak zní nálezný. Plodové vody je málo, a proto nemohou kosti ani ostatní orgány správně růst. Lékařka ale akceptuje rozhodnutí

Rodina Gradwuhlových

rodičů nepodstupovat potrat, obdivuje je za to a přeje jim hodně odvahy.

Otec, který byl přítomný prohlídce, si vzpomíná: „Pro nepatrné množství plodové vody se děloha tak semkla kolem dítěte, že nemohlo být skoro vidět na žaludek, střevní trakt a na ostatní orgány. Bylo to jasné: Bez plodové vody nebude život. Tedy nulová šance. Upadl jsem do zoufalství a také trochu do obžaloby: Proč na nás Bůh dopouští tuto novou zkoušku?“

V kapli kapucínského kostela, kde je vystavena Nejsvětější svátost, dal zoufalství volný průběh. „Nemohl jsem se modlit. Jednoduše jsem jenom tak stál před Pánem.“ Irena dodává: „Prosila jsem Boha, aby mi dal sílu přečkat následující čas a porod, který přinese sice bolesti, ale žádný život.“ Našli tam v Bibli místo: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“

Doma se rozhodli, že poprosí své rodiny, přátele, spřátelené řeholníky a kněze o modlitební spojení. „Mnozí se pak modlili a postili se. Také drželi noční bdění. Moc jsme cítili, jak jsme nesení naší vlastní velkou rodinou – a také lidmi, které jsme vůbec neznali – ve více mod-

litebních kroužcích. Tady jsme zažili víru docela jinak. Také naše modlení se změnilo...“ A když se obrací ke své paní, pokračuje Johannes plný úcty dále: „Ty jsi byla neuvěřitelná, tak jsem Tě obdivoval, jak jsi tyto události snášela.“

V této obtížné době by chtěla Irena častěji a intenzivněji přijímat Ježíše ve svätém přijímání. A při modlitbě „Řekni jen slovo, a má duše bude uzdravena...“ doplňovala „a moje dítě bude uzdraveno“. Od přítele kněze dostali rodiče a nenarozené dítě zvláštní pozháňání a Irena pomazání nemocných. „Bylo mi ale jasné, že mi nezbude nic jiného, než abych se se svým dítětem rozloučila. S tím se musím vyrovnat. Pozháňání mi dodalo veliký klid. P. Alois ale ještě řekl: »Bůh je veliký. Důvěřuj mu, že učiní zázrak.« Ptala jsem se, jak je možné mluvit teď o zázraku. Tentokrát jsem nemohla doufat v zázrak. Chtěla jsem to jenom přečkat.“ Mám, smím ještě doufat? – ptala se Irena. Jakkpak by mohlo dítě přežít?

Následující pondělí šla ke svému lékaři. On je teď tím třetím, který potvrzuje, že to jejich dítě nemůže zvládnout.

Žádná plodová voda. Dítě je zcela v suchu, už nepolyká. Vlastně už tady není. Irena už necítí pohyby dítěte. Ale srdíčko ještě bije. Dítěti zbývá už krátká doba života, lituje gynekolog. Maminka se tedy musí připravit na porod mrtvého dítěte.

Její zoufalství je tak veliké, že jednoho dne při snidani s dětmi začala plakat. „Řekla jsem dětem, že už se možná stalo, že naše miminko je už s andělíčky. Johannes k tomu řekl, že bychom se ještě mohli pomodlit o zázrak.“ Pro šestiletého Filipa to není žádný problém, vždyť když Ježíš mohl pěti chleby a dvěma rybami nasytit tolik lidí, může učinit, aby naše miminko uzdravil. „Ke komu, když ne k Ježíši bychom měli jít?“ dodal malý chlapec. Tak jednoduché to může být a pro matku je to povzbuzení, aby sama uvěřila v zázrak.

Johannes říká: „Naše modlitba se změnila. Neprosili jsme už Boha o sílu, když dítě zemřelo nebo přišlo na svět těžce postižené, nýbrž jsme mu začali svěřovat zázrak zdravého dítěte.“ Společně se rodiče modlili, žehnali své dítě a ponechávali všemu volný průběh: „Když odejdeš k Bohu, bude to dobře. Pak odejdi domů. Když budeš chtít k nám, musíš začít polykat a pohybovat se,“ vysvětluje Irena nenarozenému. „Pro mne to byl obrat. Měla jsem pocit, že by dítě chtělo přijít k nám, a to byl pro mne důvod k naději – navzdory vši nepravděpodobnosti.“

A zázrak se začal uskutečňovat. Při příští kontrole se skutečně objevilo trochu plodové vody. Dítě zase polyká! Také trochu povyroستlo, zjistil lékař. Lékařsky to není vysvětlitelné! Tomu lékaři, který něco takového dosud nikdy nezažil, zůstala jenom rada: Modlete se dále, když to dosud tak pomohlo. Naděje rodičů stoupá. Irena si dále povídá s dítětem. Hodně pije a prosí své dítě, aby také mnoho pilo. Situace se lepší týden od týdne. Je vidět stále více plodové vody. Lékař žasne nad malým „supermanem“, který tady narůstá. Brzy se ale přijde na to, že je to „supergirl“, malá Marie. Nejhorší obavy mizí. Zakrnělé nožičky, chybějící ledvina, zdeformovaná hlavička patří již minulosti. „Zbytek těhotenství už byl prožíván v důvěře. Když už má žít, tak proč ne zdravá?“ doufají rodiče.

Lékaři a sestry zůstávají skeptičti: „Připravte se na všechno, paní Gradwohlová,“

říkají při každé kontrole. Dítě se dere stále více do života, pije a hltá dobře... Také místa v Bibli, která matka čte, jí dodávají odvahy, třeba: „Vložte všechny své starosti na Něho, vždyť On se o vás stará.“

„Závěr těhotenství byl přesto trhák,“ vzpomíná Irena. Její krevní tlak byl vysoký, dítě, které se ještě nepohybovalo, bylo příliš malé. Byl proveden císařský řez: 2250 gramů, 48 centimetrů. Ale Marie dostala infekci, obsah kyslíku a hladina cukru v krvi byly nízké. Musí na neonatologii, dostane antibiotika. Čtyři obtížné dny: „Ježíši, odevzdáváme Ti ji. Matko Boží, postarej se o ni.“ Konečně prohlášení jednoho sympatického lékaře: „Prohlédl jsem teď všechny orgány. Vaše dítě je zdravé! – Nejsem věřící člověk. Ale musím potvrdit, že toto je zázrak,“ dodal.

Smí už teď matka a dítě jít domů? Ne, protože poslední hodnoty z laboratoří bláznivě kolísají. Nervy pracují. Mnozí se modlí. Příštího dne nemůže nemocniční personál objasnit, jak to, že nový nález je v pořádku. S úsměvem si Irena vzpomíná: „Pro mnohé lékaře a sestry, kteří mi gratulovali, bylo opravdu proti srsti, když jsem jim vyprávěla, že jsme měli silnou viru, že se mnoho lidí za naše dítě modlilo a že pro mne je to zázrak.“

Mezitím přinesl otec roztomilou, devítiměsíční Marušku, která dosud spala, k nám do zahrady. Teď sedí spokojeně na dece a hraje si. A sourozenci, které jsem potom při společném obědě poznala, jsou

Malá Maruška

viditelně šťastní s malou sestřičkou a rádi ji rozmazlují.

Ke křtu byli pozváni všichni, o nichž Gradwohlovi věděli, že se spolu modlili. Bylo to 120 lidí. Ve skutečnosti, říká Johannes, to byly stovky. Protože žádosti o modlitbu se šířily jako požár. Mnoho se modlili a postili také chlapci v Cenacolu, kteří Johannese dobře znají: „Když jsme je s Marií navštívili, chtěli by ji nejraději všichni pochovat na rukou. Bylo mnoho slz radosti. Také chlapci, které jsem tak dobře neznal, nás objali a radovali se s námi,“ vypráví Johannes dojatě.

Jaké si vzali Gradwohlovi poučení z těchto zkušeností? Johannes to shrnuje: „Maličkosti mne už nemohou tolik roztášt. Naučil jsem se, že smíme mít vždy důvěru, ať cesta, kterou Pán pro nás připravil, vypadá jakkoliv. Víím, že modlitba má velkou sílu.“ Potom ještě dodává: „Moci věřit, to je obrovský dar. Jsme teď daleko více vděční za všední věci života.“

„Nepřišel ani jeden den v posledních devíti měsících, kdy bychom nepocítili tuto vděčnost,“ doplňuje Irena. „Vděčnost také za dar našich dvou velkých, zdravých dětí – něco, co jsme dříve považovali za samozřejmé.“ Proto je také Irena zvláště ráda, že při Johannesově práci je možné, aby mohla se svými dětmi zůstat doma. „Pro mne je pěkné, abych tu byla »jenom« pro své děti.“ Když měla Hana čtyři roky, začala maminka znovu pracovat v jedné mateřské škole. „Brzy jsem pocítila, že mám málo času, trpělivosti a nervů pro svoje vlastní děti.“ Povolání je stále náročnější, protože děti si dnes přinášejí do mateřské školy stále více problémů.

Z důvodu ohroženého těhotenství mohla odejít na předčasnou dovolenou, a tak byla zase brzy doma. Johannes podporuje její rozhodnutí být ženou v domácnosti na plný úvazek, ale všichni pro to nemají pochopení. Radost ze svých dětí a „pocit, že mohu prožívat všechny okamžiky jejich mladého života s nimi,“ to více než vyrovnává. Budoucnost jí dá za pravdu.

A Marie? Když na tom není dobře, předzpěvuje jí maminka Žalm 23: „Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám...“ – tak jako to dělala už v těhotenství. Pak je všechno zase dobré.

Z VISION 2000 - 3/2015 přeložil -mp-

KNIHOVNIČKA

Vezmi a čti Duchovní rozměr služby lektora

Mons. Josef Hrdlička

V bohoslužbě slova nasloucháme Božímu Slovu. Toto Slovo je vdechnuté Duchem Svatým. Má své lidské autory, svatopisce, proroky, evangelisty, autory listů a jednotlivých knih. Duch Svatý těmto lidským autorům ponechává jejich osobitost vyjadřovací a jazykovou, ale jádro tohoto sdělení je vdechnuto Bohem, Duchem Svatým. On je nejvyšším Původcem Božího Slova.

Lektor je ten, kdo čte toto Boží Slovo v liturgii. Nemluví za sebe, není to jeho osobní sdělení, stává se v té chvíli, dá se bez nadsázky říci, služebníkem a mluvčím samého Boha.

Zatímco úryvek z evangelia předčítá při bohoslužbě pouze biskup, kněz či jáhen, první a druhé čtení, stejně jako reponzoriální žalm předčítá nebo předzpěvuje někdo z Božího lidu, z laického stavu Církve, muž nebo žena. Zde vyniká důstojnost laického stavu. Tato činnost vyžaduje živou víru, zbožnost, obětavost, věrnost Církvi a především hlubší zájem o Boží Slovo a připravenost pro toto poslání.

* * *

Bůh je *SLOVO*. „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh...“ Těmito slovy začíná Prolog evangelia podle Jana. Bůh k nám promluvil a dosud mluví ústy proroků a svatopisců, naposled k nám promluvil skrze Ježíše Krista. V něm se věčně „Slovo stalo tělem a přebývalo mezi námi...“ V něm nám sdělil Bůh své nejzávažnější Slovo spásy a naděje. Sám Ježíš, Bůh a člověk, vtělené Slovo, mluvil k lidem jejich řečí, učil, kázal, hlásal Boží království a představil nám věčného Otce. Jak slovy, tak všemi skutky svého života nám zjevil vše podstatné, co vede člověka k věčnému cíli a k naplněnému životu. Založil Církev jako rodinu těch, kdo v něho uvěřili, stali se ve křtu jeho dětmi a rozhodli se následovat svého Spasitele a zachovávat jeho slova.

* * *

LEKTOR (z latinského slova *lego, lege-re, legi, lectum* – čísti) představuje v Církvi

člověka, který čte (předčítá) Boží Slovo. Nestačí, že je čte, hlasově tlumočí a zvukově artikuluje, on toto Slovo určitým způsobem s vírou sděluje, předává, svědčí o něm, je s ním bytostně spjat, propůjčuje mu svou osobnost a svůj hlas. Posluchač snadno pozná, zda lektor sám ví, co čte, zda se na svůj úkol připravil, zda je textem sám osloven a odpovědně zaujat.

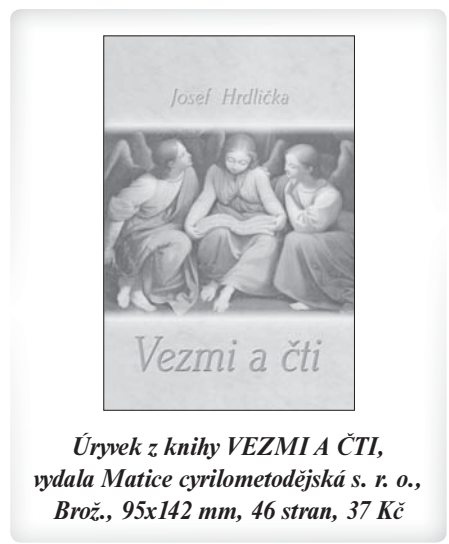
* * *

Nebe slaví liturgii spolu s lidmi. Ve mši svaté je přítomno celé nebe. – Katechismus nás učí, že nebe slaví liturgii v dokonalé plnosti, ale je otázkou, jaká je naše účast, jaký je podíl nás, slabých a smrtelných pozemšťanů, na tomto slavení, zvaném bohoslužba...

„*Jak nesmírné je množství těch, kteří se na nás dívají! Odhodme proto všechno, co by nás mohlo zatěžovat, hřích, do kterého se člověk snadno zaplete, a vytrvale běžme o závod, který je nám určen*“ (Žid 12,1), říká Písmo svaté, a týká se to nejen pohledu lidí z lavic v kostele více či méně zaplněném. Je tu pohled nebe (modlíme se, slavíme, zpíváme se všemi nebeskými zástupy andělů a svatých – jak se zmiňuje či zpívá výslovně v prefacích při každé mši svaté). Je tu množství účastníků přesahující jakékoli naše představy.

To nás povzbuzuje k radosti i odpovědnosti.

* * *

Nyní si všimněme několika dalších podnětů pro spiritualitu lektorské služby, které vycházejí přímo z úst našeho Spasitele.

Ježíš Kristus, náš Pán, velmi často v evangeliích hovoří o OTCI: Otec, který ho poslal..., Otec, který vidí i to, co je skryté..., Otec, který je větší než všichni a z jehož ruky nás nemůže vyrvat nikdo. Ježíš prohlašuje: „*Otec je ve mně a já v Otci. Kdo vidí mě, vidí Otce. Já a Otec jedno jsme.*“

Takových odkazů najdeme v evangeliích a v Pánových slovech mnoho.

* * *

V textu Janova evangelia (Jan 7,14-18), je psáno:

„*Kdo je ochoten plnit jeho vůli, pozná, zdali to učení je od Boha, anebo zdali mluvím já sám ze sebe. Kdo mluví sám ze sebe, hledá svou vlastní slávu. Kdo však hledá slávu toho, který ho poslal, ten je věrohodný a není v něm klam.*“

Tato slova, která výsostným způsobem platí o Kristu v jeho vztahu k Otci, jsou i pro spiritualitu lektorské služby velmi důležitá. Stále máme v sobě kontrolovat sklon naší zraněné lidské přirozenosti realizovat sebe, mluvit za sebe či ze sebe. Ve chvíli, kdy čteme Slovo Boží, máme být zcela oproštěni od všech těchto sklonů svého já.

V našem hlasovém projevu by nikdy neměl zaznít onen falešný podtón vlastní důležitosti, sebevědomí, ambice, prestiže a úspěšnosti, snahy zviditelnit sebe, nechat se slyšet a rádi se poslouchat...

V tu chvíli jsme zcela ve službách autora, a tím je Duch Svatý. Jím je Boží Slovo prodchnuto. Chybou by bylo také stylizovat se v přednesu do hlasu proroka nebo farizeje či jakékoli jiné postavy, nebo dokonce do tónu a stylu samého Krista. My jej pouze citujeme. Čím více jsme s ním zajedno v hloubi svého srdce, své víry, pokory a zbožnosti, tím lépe mu posloužíme. Lektor tedy nikdy nemluví ze sebe ani za sebe, ale vždy ve službě toho, koho cituje. Sám ustupuje do pozadí. „Od čtenáře Božího Slova se vyžaduje strizlivá objektivita, nikoli plastická subjektivita.“ (P. Foltýnovský) Pozor na citové akcenty a soukromé důrazy na místa v textu.

Prohlášení předsedy a místopředsedy ČBK k situaci migrantů

Otiskujeme prohlášení předsedy a místopředsedy ČBK k aktuálnímu postupu a prioritám v oblasti pomoci v rámci současné migrační vlny. Je výstupem z koordinační schůzky se zástupci Charity ČR, která proběhla 10. září na pražském arcibiskupství.

V reakci na nedělní výzvu papeže Františka, kterou plně podporujeme, znovu potvrzujeme naši připravenost podílet se na pomoci lidem, kteří jsou nuceni utíkat ze svých domovů, a zapojit se do procesu integrace uprchlických rodin do české společnosti. V oblasti akutní pomoci jsme již jako církev zapojeni a na déle trvající proces integrace cizinců do české společnosti se připravujeme v rámci expertní skupiny ministerstva vnitra.

Děkujeme za modlitební semknutí všech křesťanů i lidí dobré vůle a za prosby o útěchu těm, kterým sami nedokážeme pomoci. Zároveň vyjadřujeme radost z aktivního přístupu věřících, z jejich odvahy a ochoty pomoci lidem v krizi. Nelze totiž zůstat jen u pasivních debat, je třeba jednat.

Morálním garantem ČBK pro uprchlíky z krizových oblastí byl jmenován předseda rady pro lidská práva Iustitia et Pax biskup Václav Malý. V rámci našich příprav aktivní pomoci jsme dnes pověřili Charitu ČR, aby byl nejpozději ke dni 24. září 2015 spuštěn registrační web, kde budou shromažďovány nabídky pomoci.

Charita ČR v současnosti hledá cesty, jak pomoci lidem v oblastech vzniku migrační vlny, a spolu s Caritas Internationalis se zde podílí na finanční i materiální pomoci. Důležitá je také její pomoc uprchlíkům, kteří se již dostali do Evropy a ČR.

Plně respektujeme roli státu, který má v procesu přijímání a integrace uprchlíků primární roli, a jsme si vědomi toho, že nelze ignorovat migrační legislativu a bezpečnostní hlediska. V souladu s prohlášením ČBK a předsednictva ERC ze dne 4. července 2015 jsme však v rámci našich kapacit stále připraveni nabídnout maximální pomoc.

Znovu apelujeme na příslušné mezinárodní a státní autority (především OSN, EU), aby neuzastávaly u snahy řešit pouze aktuálně viditelné důsledky, ale zaměřily se na koncept dlouhodobé a komplexní pomoci, včetně odstranění příčin migrační vlny. Klademe také důraz na nezbytnou podporu postižených v jejich domovských zemích a vyzýváme k podniknutí dalších kroků zabráňujících nuceným útekům. Jsme připraveni přispět k diskusi při hledání nejlepšího řešení.

Žádáme farnosti a řády, aby cestou připravovaného registračního formuláře nabídly svou pomoc, kterou předem projednají i na úrovni místních samospráv a charit.

Závěrem chceme všechny vyzvat: prověřujeme pravdivost informací a šíříme pouze informace pravdivé a ověřené. Vyvarujeme se příklonu k iracionálním projevům ze strany extrémistů a nenechme se opanovat strachem. Hledejme cesty pomoci uprchlíkům, ve kterých uvidíme konkrétního člověka s jeho životním příběhem. Zodpovědně zvažme dobrou vůli pomoci potřebným s přihlédnutím k dlouhodobosti a náročnosti závazku.

Také prosíme všechny křesťany, aby neustávali v modlitbách za všechny lidi, kteří v zoufalství z různých příčin opustili své domovy.

Informace bude průběžně podávat Charita ČR.

*V Praze 10. září 2015
kardinál Dominik Duka, OP
předseda ČBK*

*Mons. Jan Graubner
místopředseda ČBK*

Zdroj: TS ČBK

Rodina: křesťanské společenství - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

A dnes je toto spojení klíčové. „Proti ideologickým, finančním a politickým »centrům moci« vkládáme svoje naděje do těchto evangelizačních center lásky oplývajících lidskou vřelostí a založených na solidaritě, účasti“ (Papežská rada pro rodinu, *Gli insegnamenti di J. M. Bergoglio - Papa Francesco sulla famiglia a sulla vita 1999-2014*, LEV 2014, 189) a také na vzájemném odpuštění.

Dnes je nezbytné a naléhavé posílit spojení mezi rodinou a křesťanským společenstvím. Zajisté je potřeba hluboké víry ke znovunabytí rozumu i odvahy k obnově tohoto spojení. Rodiny se někdy drží zpátky s tím, že nejsou na výši, a říkájí: „Otče, jsme chudá a tak trochu rozbi-

tá rodina“, „Nemáme na to“, „Máme doma tolik problémů“, „Nemáme síly“. To je pravda. Avšak nikdo není hoden, nikdo není na výši, nikdo nemá síly! Bez milosti Boží bychom nemohli dělat nic. Všechno je nám dáno, zdarma dáno! A Pán nikdy nepřichází do nové rodiny, aniž by tam učinil nějaký zázrak. Pamatujme na ten, který učinil v Káni! Ano, Pán, svěříme-li se do jeho rukou, nám umožní konat zázraky – a to ty každodenní! –, když je v té rodině Pán.

Přirozeně také křesťanské společenství musí něčím přispět. Snažit se například překonat příliš direktivní a příliš funkcionářské postoje, favorizovat mezilidský dialog, vzájemné poznání a vzá-

jemnou úctu. Rodiny ať převzímou iniciativu a cítí odpovědnost za vnášení svých cenných darů do společenství. Všichni si musíme být vědomi, že křesťanská víra se uskutečňuje na otevřeném poli života sdíleného se všemi. Rodina a farnost musejí učinit zázrak pospolitějšího života pro celou společnost.

V Káni byla Ježíšova Matka, „Matka dobré rady“. Slyšme její slova: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ (Jan 2,5) Drahé rodiny, drahá farní společenství, nechme se inspirovat touto Matkou, učiníme všechno, co nám Ježíš řekne, a staneme před zázrakem, před každodenním zázrakem!

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Modlitba za ochranu

„Všemohoucí, věčný Bože, Otče dobroty a milosrdenství, odevzdáváme Tvé všemocné ochraně svůj dům, svoji rodinu, vše, co máme a co jsme. Žehnej nám všem, jako jsi žehnal Nazaretské rodině, chraň náš dům a naše rodiny ode všeho zla a všeho nebezpečí. Nedopust, aby někdo odešel z tohoto světa bez svatých svátostí. Svatý Michaeli, braň nás před zlobou pekla, svatý Gabrielí, vypros nám poznání Boží vůle, svatý Rafaele, chraň nás před nemocí a úrazem, svatí andělé strážní naší rodiny, opatrujte nás dnem i nocí na cestě spásy, naši svatí patronové, orodujte za nás. Maria Panno, nezapomeň nikdy na své děti. Amen.“

Podle K. Kubeš: *Ve šlépějích Neposkvrněné*

Přiliv migrantů je výsledkem gigantického obchodování s lidmi

Armáda 30 000 překupníků, kteří jsou organizováni také pomocí tzv. sociálních sítí, a gigantický obchod, jehož obrat nelze přesně vyčíslit, ale pohybuje se v miliardách dolarů. Za statisícovými zástupci migrantů, kteří přicházející do Evropy, stojí tito překupníci, kteří přesvědčují lidi falešnými sliby, anebo je nutí násilím – píše vatikánský deník *L'Osservatore Romano* (7. – 8. září 2015 – *Mercanti di esseri umani*), který jako jedno z mála médií zveřejnil toto sdělení Europolu, tedy agentury Evropské unie zabývající se potíráním organizovaného zločinu. „Obchod s lidmi je momentálně výnosnější než obchod se zbraněmi a drogami,“ dodává Izabella Cooperová, mluvčí evropské agentury Frontex, která kontroluje hranice EU a nedávno odhalila jednu z mnoha kriminálních skupin řízenou Eritrejci. Z této země Afrického rohu, kde vládne tyranický politický režim, který svoje hranice jinak neprodyšně střeží, přicházejí migranti přes Sudán do Libye a odtud do Itálie. Jiná známá trasa vede z Ghany přes Bur-

kina Faso a Niger. Lidé jsou po stovkách nacpaní do kamionů a potom vměstnání na lodě a převáženi k italským břehům. Podobná situace je na cestě z Blízkého východu přes Turecko do Řecka, kam přichází nejvíce migrantů.

Europol ani zmíněný článek vatikánského deníku však už nespecifikuje, kdo tyto překupníky platí, neboť lidé, kteří jsou na útěku, protože o vše přišli v důsledku války anebo nemají co jíst, potřebnými peněžními částkami zajiště nedisponují. Odpověď možná naznačuje jiný článek z předchozího vydání vatikánského deníku (*L'Osservatore Romano*, 6. září 2015) pod názvem „Pochod, který otřásá Evropou“, který podává informaci, že „podle Pentagonu migrační krize potrvá přinejmenším dvacet let“. Dodejme jen, že je na místě otázka, zda Ministerstvo obrany USA disponuje údajem o době trvání této krize proto, že v něm pracují proroci, anebo proto, že ji někdo plánuje.

Milan Glaser, www.radiovaticana.cz,

8. 9. 2015

Videokatecheze o umělém oplození

Sdružení signaly.cz připravilo za podpory Hnutí Pro život ČR desetiminutovou videokatechezi o asistované reprodukci. V ní P. Karel Skočovský pomáhá pochopit, proč jsou techniky umělého oplození morálním násilím na dětech i neplodných manželských párech a proč církev před těmito postupy varuje. Videokatecheze s názvem „Proč je nemorální oplodnění ve zkumavce?“ je desátým dílem videose-

riálu „Bůh, sex a manželství“ od P. Karla Skočovského z dílny signaly.cz. Dokument zmiňuje i možnosti efektivnějšího řešení neplodnosti manželů, než nabízejí postupy umělého oplození, a to v podobě metody NAPROHELP. Nabízí ji Centrum naděje a pomoci v Brně – <http://www.cenap.cz/neploidnost-naprohelp.php>.

Zdroj: signaly.cz

CENTRUM NADĚJE A POMOCI – CENAP,

Vodní 13, Brno, nabízí:

NA ZAČÁTKU TĚHOTENSTVÍ • Čtvrtek 1. října 2015

Milé ženy, přemýšlíte s manželem o založení rodiny nebo jste již těhotná? Zajímá Vás, jak se miminko vyvíjí a co potřebuje v době těhotenství? Chcete vědět důležité informace o různých vyšetřeních v době těhotenství? Chcete vědět, jak můžete v době těhotenství nejlépe pečovat o sebe a miminko? Pokud ano, navštivte kurz *Na začátku těhotenství*. Na kurz zveme i Vašeho manžela.

Více na <http://cenap.cz/wks-zacatek-tehotenstvi.php>.

POPRVÉ S MIMINKEM • Pondělí 5. října 2015

Milé těhotné maminky, zajímá Vás, co Vaše miminko potřebuje po porodu? Na kurzu s Vámi probere všechny možnosti, co miminko potřebuje, aby se cítilo milováno a bezpečně.

Více na <http://cenap.cz/wks-poprve-s-miminkem.php>.

NE/PLODNÉ OBDOBÍ PO PORODU • Pondělí 19. října 2015 • Čtvrtek 22. října 2015

Milí rodiče, zajímá Vás, jak se po porodu můžete spolehlivě vyhnout početí bez hormonální antikoncepce? Zveme Vás na kurz *Ne/plodné období po porodu*. Více na <http://cenap.cz/wks-ne-plodne-obdobi-po-porodu.php>.

NAPROHELP – úspěšná cesta k vlastnímu dítěti

• Sobota 24. října 2015

Akreditovaný odborný seminář především pro lékaře a zdravotnické pracovníky a jiné odborníky, kteří se problematice řešení neplodnosti věnují. Zveme i kněze, bioetiky a poradce přirozeného plánování rodičovství. Úspěšnost našeho centra v řešení neplodnosti a počtu porozených dětí je velmi vysoká (80 %). Ve svých prezentacích vycházíme z profesionálních zkušeností zahraničních gynekologů, z vlastních profesionálních zkušeností z gynekologické ambulance a zpětné vazby při poradenství zaměřené na řešení neplodnosti.

Více na <http://cenap.cz/vzs-reseni-neploidnosti.php>.

PŘEDPORODNÍ KURZ S PRAKTICKÝM NÁCVIKEM PRO MAMINKY, KTERÉ JIŽ RODILY • Pondělí 26. října 2015

• Čtvrtek 29. října 2015

Milé těhotné maminky, pokud jste již rodily a rády byste znova získaly podstatné informace týkající se nejen porodu a nemáte moc času, máme pro Vás kurz na míru. V kurzu si zkusíte úlevové polohy a polohy při porodu. Více na <http://cenap.cz/wks-predporodni-po-porodu.php>.

CVIČENÍ V TĚHOTENSTVÍ • Každé pondělí

Milé těhotné maminky, zveme Vás na cvičení v těhotenství, které je důležité jak pro Vás, tak pro Vaše miminko. Lektorkou je porodní asistentka Bc. Radoňová, která svým laskavým přístupem vytváří příjemnou atmosféru. Cvičení probíhá formou relaxace a pohybu. Více na <http://cenap.cz/wks-cviceni-v-tehotenstvi.php>.

Pondělí 28. 9. 2015

6:05 Mikroregion Třemšín (1. díl) 6:15 Kněz zpívající reggae 6:30 Jeziuité o: Etika v podnikání 6:50 V pohorách po horách – Rabštejn 7:00 Missio magazín 8:05 Přijeme si ... 8:20 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2014, 1. díl 9:00 Dvanáct rwandských mučednic 9:15 Hudební magazín Mezi pražci 10:00 Bez hábitu na živo: Z domu Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasech 11:05 Bratr Prem Bhai 11:15 Harfa Noemova 11:40 Sedmihlásky – Letěl sokol 11:45 Od slunéčka do tmy: Vlk a liška 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Koncert skupiny Devítka v klubu Parník 13:30 Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívat se na horizont 14:00 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Ježíš, Zacheus a my 15:35 V souvislostech (109. díl) 16:00 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 16:15 U VÁS aneb Festivalové kukátko (1. díl) 17:35 Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 18:00 Salesiánský magazín [P] 18:15 Ars Vaticana (10. díl) 18:25 Sedmihlásky – Letěl sokol 18:30 Od slunéčka do tmy: Odraný kůň [P] 18:40 Putování modrou planetou: Kamčatka, krásná neznámá 19:20 Vatican magazine (829. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:00 Marcel Van – skrytý apoštol lásky 21:00 Přijeme si ... 21:15 ARTBITR – Kulturní magazín 21:25 Terra Santa News: 23. 9. 2015 21:50 Noční univerzita: Michelle Moran – Když zavolá Pán 22:55 Vatican magazine (829. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:30 Noemova pošta: září 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 29. 9. 2015

6:05 Oblastní charita Červený Kostelec: Divov sv. Josefa Žireč 6:15 Noc plná světla: Moravské divadlo Olomouc 7:40 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. 8:00 Pod lampou: Kam se ztratil Bůh 10:05 Muzikanti, hrajte 10:35 Noční univerzita: Michelle Moran – Když zavolá Pán 11:35 Sedmihlásky – Letěl sokol 11:40 Od slunéčka do tmy: Odraný kůň 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Vatican magazine (829. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 12:45 V souvislostech (109. díl) 13:05 Ars Vaticana (10. díl) 13:15 Jeziuité o: Etika v podnikání 13:40 V pohorách po horách – Rabštejn 13:50 Outdoor Films se Štěpánem Černouškem – Sibiřské gulagy 15:25 Cesta do Turecké země (8. díl) 15:45 O létajícím faráři 16:00 Noemova pošta: září 17:30 Přijeme si ... 17:45 BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): sestra Remigie Anna Češíková, boromejka 18:00 Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička 18:30 Od slunéčka do tmy: Podbálavský hashrman [P] 18:45 Sedmihlásky – Letěl sokol 18:50 Třetí přikázání: Zachovávej sváteční den 19:05 Vít Kašpařík, koncovy, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje 19:30 Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2015 [P] 20:00 Buon giorno s Františkem [L] 21:05 Přijeme si ... 21:20 Řeckokatolický magazín [P] 21:35 Terra Santa News: 23. 9. 2015 22:00 P. S. 22:10 Klapka s Miroslavem Trudičem 23:30 Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2015 23:55 U VÁS aneb Festivalové kukátko (1. díl) 1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 30. 9. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2015 6:25 Pro vita mundi (127. díl): Pavel Tunák II. 7:05 Vatican magazine (829. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 7:35 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Ježíš, Zacheus a my 9:10 Ars Vaticana (10. díl) 9:20 Mikroregion Třemšín (2. díl) 9:30 Řeckokatolický magazín 9:50 Generální audience [L] 11:05 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny, Nový Hrozenkov 11:20 Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 11:40 Od slunéčka do tmy: Podbálavský hashrman 12:00 Polední modlitba [L]

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Missio magazín 13:55 Jeziuité o: Etika v podnikání 14:15 ARTBITR – Kulturní magazín 14:25 Marcel Van – skrytý apoštol lásky 15:20 K Teen přes pervitin 15:35 Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2015 16:00 U VÁS aneb Festivalové kukátko (1. díl) 17:25 Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh [P] 17:40 Kurzy Alfa 18:00 Charita ve středu (16. díl): Pomoc drogově závislým [L] 19:03 Od slunéčka do tmy: Tisúvek 19:10 Sedmihlásky – Letěl sokol 19:15 Terra Santa News: 30. 9. 2015 [P] 19:35 Přijeme si ... [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustián v Praze [P] 21:20 Noční univerzita: P. Petr Karas – Žít, a ne živořit [P] 22:15 Generální audience Svatého otce [P] 22:45 Salesiánský magazín 23:00 Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívat se na horizont 23:35 Noc plná světla: Moravské divadlo Olomouc 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 1. 10. 2015

6:05 Vít Kašpařík, koncovy, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje 6:30 Putování modrou planetou: Kamčatka, krásná neznámá 7:05 BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustián v Praze 7:20 Cesta do Turecké země (8. díl) 7:40 Sedm výprav Josefa Vágnera 9:15 Putovní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 9:25 Terra Santa News: 30. 9. 2015 9:45 Přijeme si ... 10:05 Noemova pošta: září 11:40 Sedmihlásky – Letěl sokol 11:45 Od slunéčka do tmy: Tisúvek 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Noc plná světla: Moravské divadlo Olomouc 13:45 Generální audience Svatého otce 14:15 Muzikanti, hrajte 14:45 Pro vita mundi (127. díl): Pavel Tunák II. 15:25 Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička 16:00 Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2015 16:20 Outdoor Films se Štěpánem Černouškem – Sibiřské gulagy 18:00 Misie na živo – Naděj i beznaděj [L] 19:00 Od slunéčka do tmy: Poklad na Matinkách 19:10 Sedmihlásky – Letěl sokol 19:15 Přijeme si ... 19:30 Zpravodajské Noeviny: 1. 10. 2015 [P] 20:00 Jak potkávat svět [L] 21:25 Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales 22:05 P. S. 22:15 Pod lampou [P] 0:20 Vatican magazine (829. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:50 Zpravodajské Noeviny: 1. 10. 2015 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 2. 10. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 10. 2015 6:30 Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 6:50 Hudební magazín Mezi pražci 7:30 Dům nejen ze skla (13. díl) 8:35 Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívat se na horizont 9:05 Noční univerzita: P. Petr Karas – Žít, a ne živořit 10:05 ARTBITR – Kulturní magazín 10:15 Marcel Van – skrytý apoštol lásky 11:15 Salesiánský magazín 11:30 Drslavice 11:40 Sedmihlásky – Letěl sokol 11:45 Od slunéčka do tmy: Poklad na Matinkách 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Přijeme si ... 13:05 Ars Vaticana (11. díl) 13:15 BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustián v Praze 13:35 Koncert skupiny Devítka v klubu

Parník 14:10 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2014, 1. díl 14:55 Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista 15:20 Putování modrou planetou: Kamčatka, krásná neznámá 16:00 Zpravodajské Noeviny: 1. 10. 2015 16:20 Kaplička pana Zemana 16:25 Poslány sloužit 17:00 Buon giorno s Františkem 18:05 Biskup Hirka 18:25 Sedmihlásky – Letěl sokol 18:30 Od slunéčka do tmy: Sýkora 18:45 Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh 19:00 Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales 19:35 Přijeme si ... 20:00 Kulatý stůl – Pečovat o společný domov [L] 21:40 V pohorách po horách – Rabštejn 21:55 Více než diaspora 22:10 Outdoor Films se Štěpánem Černouškem – Sibiřské gulagy 23:45 Večer chval 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 3. 10. 2015

6:05 Salesiánský magazín 6:20 BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustián v Praze 6:35 Charita ve středu (16. díl): Pomoc drogově závislým 7:40 Organ v nebi 8:05 Jeziuité o: Etika v podnikání 8:25 Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička 8:55 Sedmihlásky – Letěl sokol 9:00 Třetí přikázání: Zachovávej sváteční den 9:15 Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh 9:35 Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 9:55 Pod lampou 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 P. S. [P] 12:20 Zpravodajské Noeviny: 1. 10. 2015 12:40 Přijeme si ... 12:55 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 13:05 Vatican magazine (829. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:35 Cesta do Turecké země (8. díl) 14:00 Ekumenická bohoslužba, Slavkov u Brna [L] 16:35 Terra Santa News: 30. 9. 2015 16:55 Buon giorno s Františkem 18:00 Listy z osamělého ostrova: List do Pergamonu (3. díl): Odstranit kompromisy [P] 18:30 Od slunéčka do tmy: Sýkora 18:40 Sedmihlásky – Letěl sokol 18:45 Muzikanti, hrajte 19:15 Dvanáct rwandských mučednic 19:30 V souvislostech (110. díl) [P] 20:00 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2014, 2. díl [P] 20:50 V pohorách po horách – Křak [P] 21:00 Hudební magazín Mezi pražci [P] 21:45 P. S. 22:00 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Ježíš, Zacheus a my 23:30 Koncert skupiny Devítka v klubu Parník 0:10 Jak potkávat svět 1:30 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 4. 10. 2015

6:15 Ars Vaticana (11. díl) 6:25 Kněz zpívající reggae 6:40 Vít Kašpařík, koncovy, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje 7:05 Cesta do Turecké země (8. díl) 7:30 Zpravodajský souhrn týdne 8:35 Putování modrou planetou: Kamčatka, krásná neznámá 9:10 Jak potkávat svět 10:35 ARTBITR – Kulturní magazín 11:00 Mše svatá s žehnáním kostela Panny Marie Matky Církve: Turzovka [L] 13:05 V souvislostech (110. díl) 13:30 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2014, 2. díl 14:10 Muzikanti, hrajte [P] 14:40 Noční univerzita: P. Petr Karas – Žít, a ne živořit 15:35 Dny víry 2015: sestřih 17:40 Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh 17:55 Sedmihlásky – Pítala sa kočka kočky [P] 18:00 Noeland (3. díl) 18:20 Čtvrté přikázání: Cti svého otce i matku [P] 18:35 Kaplička pana Zemana 18:40 K Teen přes pervitin 19:00 BET LECHEM – vnitřní domov (39. díl): Antonio Rivas – španělský augustián v Praze 19:15 Jeziuité o: Mariánská zjevení 19:35 Přijeme si ... [P] 20:00 Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černohorského 21:15 V souvislostech (110. díl) 21:35 Ars Vaticana (11. díl) 21:45 Skleněná múza 22:00 Buon giorno s Františkem 23:00 Písnový koktejl z Mohelnického dostavnicku 2013 23:45 Více než diaspora 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA ŘÍJEN 2015

Všeobecný: Aby bylo vykořeněno obchodování s lidmi, které je moderní podobou otroctví.

Evangelizační: Za křesťanská společenství na asijském kontinentě, aby s misijním duchem ohlašovala evangelium těm, kdo na ně ještě čekají.

Národní: Za zodpovědné a poctivé křesťany, kteří budou v církvi dobrými hospodáři duchovního i hmotného bohatství.

Duchovní obnova pro manžele „JAK (PŘE)ŽÍT MANŽELSTVÍ“.

Kdy: **víkend 13.-16. listopadu 2015**. Kde: **Hora Matky Boží - Králíky, poutní dům. Vede P. Josef Michalčík CSsR**. Zajištěno hlídání dětí s programem. **Přihlášky do 20. října 2015** na e-mail info@poutnidum.cz nebo telefonicky na č. 605 912 840.

Víkend pro děti aneb „RODIČE SE POHLÍDAJÍ SAMI“. Víkendovka s programem pro děti, ať si odpočinou od svých rodičů - a rodiče se pohlídají navzájem sami. Kdy: **víkend 9.-11. října 2015**. Kde: **Králíky, Hotel Poutní dům**. Pro děti připraveno hlídání s programem. Pro rodiče připraveno volno na procházky, oběd, výlet... **Rezervujte do 30. září 2015** na e-mail info@poutnidum.cz nebo telefonicky na čísle 605 912 840.

Více informací, včetně programu na www.poutnidum.cz.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 3. října 2015 s P. Janem Doležalem, písečným vikářem.

Program: 16.00 hod. modlitba Klokotských zpívaných hodin
• 16.30 hod. růženec a svátost smíření • 17.00 hod. mše svatá. Poté svátostně požehnání a možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda. Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

Zveme Vás do VEČEŘADLA MKH v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdounkách v neděli 11. října 2015 v 15 hodin.

Scházíme se zde již šestnáctý rok. Tomuto večeradlu bude předsedat **P. Mgr. Jiří Polášek** ze Zašové.

Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii. Večeřadlo bude zakončeno mší svatou.

Liturgická čtení

Neděle 27. 9. - 26. neděle v mezidobí

1. čt.: Nm 11,25-29

Ž 19(18),8.10.12-13.14

Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)

2. čt.: Jak 5,1-6

Ev.: Mk 9,38-43.45.47-48

Pondělí 28. 9. - slavnost sv. Václava

1. čt.: Mdr 6,9-21

1 Kron 29,11abc.11d-12a.12bcd

Odp.: 12b (*Ty, Hospodine, vládeňš nade vším.*)

2. čt.: 1 Petr 1,3-6; 2,21b-24

Ev.: Mt 16,24-27

Úterý 29. 9. - svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela

1. čt.: Dan 7,9-10.13-14

nebo Zj 12,7-12a

Ž 138(137),1-2a.2bc+3.4-5

Odp.: 1c (*Budu ti hrát, Hospodine, před anděly.*)

Ev.: Jan 1,47-51

Středa 30. 9. - památka sv. Jeronýma

1. čt.: Neh 2,1-8

Ž 137(136),1-2.3.4-5.6

Odp.: *Vyslyš nás, Pane, a vysvoď nás!*

Ev.: Lk 9,57-62

Čtvrtek 1. 10. - památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše

1. čt.: Neh 8,1-4a.5-6.7b-12

Ž 19(18),8.9.10.11

Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)

Ev.: Lk 10,1-12

Pátek 2. 10. - památka svatých andělů strážných

1. čt.: Ex 23,20-23a

Ž 91(90),1-2.3-4ab.4c-6.10-11

Odp.: 11 (*Svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě střežili na všech tvých cestách.*)

Ev.: Mt 18,1-5.10

Sobota 3. 10. - nez. sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Bar 4,5-12.27-29

Ž 69(68),33-35.36-37

Odp.: 34a (*Hospodin slyší chudáky.*)

Ev.: Lk 10,17-24

BREVIÁŘ PRO LAIKY

26. ZÁŘÍ - 3. ŘÍJNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 27. 9.		PO 28. 9.		ÚT 29. 9.		ST 30. 9.		ČT 1. 10.		PÁ 2. 10.		SO 3. 10.			
Antifona	919	1029	1527	1721	1533	1728	1734	1953	1741	1961	1543	1738	1666	1883		
Žalm	784	883	786	884	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1527	1722	1533	1728	1734	1953	1742	1961	1543	1739	1666	1883		
Antifony	920	1030	1528	1722	1534	1729	965	1079	981	1097	1544	1739	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	813	914	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1528	1723	1534	1729	1735	1954	1743	1962	1544	1740	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	718	810	1529	1723	1535	1729	1735	1954	1542	1737	1544	1740	1669	1886		
Prosby	924	1034	1529	1723	1535	1730	1724	1943	1744	1963	1545	1740	1655	1886		
Závěrečná modlitba	718	810	1529	1724	1535	1730	1541	1737	1542	1738	1545	1741	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	1264	1402	792	890	970	1085	986	1103	792	890	1018	1137		
Antifony	925	1036	1529	1724	1535	1730	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	1530	1724	1536	1731	973	1088	989	1106	1545	1741	1021	1141		
Závěrečná modlitba	718	810	1529	1724	1535	1730	973	1088	990	1106	1545	1741	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 26. 9.															
Hymnus	915	1024	1525	1719	1531	1725	1537	1732	1736	1955	1746	1965	1537	1732	1024	1143
Antifony	916	1025	1703	1919	1531	1726	1537	1732	976	1091	992	1109	1546	1742	1025	1144
Žalmy	916	1025	1703	1919	1715	1932	1537	1732	976	1091	992	1109	1547	1742	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	1526	1720	1531	1726	1540	1735	1737	1956	1749	1968	1549	1745	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	718	810	1526	1720	1532	1727	1540	1735	1737	1956	1542	1738	1549	1745	719	811
Prosby	918	1028	1526	1721	1532	1727	1540	1735	1731	1950	1750	1969	1549	1745	1028	1147
Záv. modlitba	718	810	1529	1724	1529	1724	1535	1730	1541	1737	1542	1738	1545	1741	719	812
Kompletář:	1238	1374	1238	1374	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

KALENDÁŘE Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ NA ROK 2016

KATEDRÁLY A CHRÁMY

Texty a fotografie PhDr. František Záruba • Korektura kalendária, liturgických barev a textů Dr. Ing. Eduard Krumpolc, CSc., Th.D. • Editor Mgr. Michaela Váňová

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2016. V kalendáři najdeme fotografie katedrál a jiných chrámů ČR. Kromě stručných popisných textů k jednotlivým chrámům obsahuje každý týden také jednu větu ze žalmů.

Cor Jesu • Kroužková vazba, 230x154 mm, 59 Kč

u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku vás uvedou myšlenky papeže Františka.

Paulínky • Váz., 85x150 mm, 144 stran, 88 Kč

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2016. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a myšlenka na den. Na začátku každého měsíce jsou uvedeny úmysly Apoštolátu modlitby. Diář obsahuje také dostatečný prostor pro adresy a poznámky, přehledný měsíční kalendář let 2015–2017 a další praktické informace.

Paulínky • Váz., A5, 408 stran, 200 Kč

DĚDICTVÍ OTCŮ

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2016. Obsahuje fotografie sakrální architektury ČR.

Karmelitánské nakladatelství Kroužková vazba, 240x135 mm, 64 Kč

MALÁ POSELSTVÍ VOJTĚCHA KODETA

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2016, doprovázený kratičkými povzbuzujícími texty P. Vojtěcha Kodeta O.Carm.

Karmelitánské nakladatelství Kroužková vazba, 240x135 mm, 64 Kč

POUTNÍ MÍSTA

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2016.

Sypták • Kroužková vazba, 230x138 mm, 59 Kč

CESTOU NECESTOU • NEDELNÍ ZAMYŠLENÍ I PRO DNY VŠEDNÍ

Texty Mgr. Karel Satoria

Týdenní stolní kalendář na rok 2016 s informacemi Radia Proglas.

Cesta • Kroužková vazba, 230x160 mm, 57 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskna nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Mgr. Daniel Dehner, Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udeřovateli schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz; e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SF, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC/zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.